

BRUNNSVIKSBLADET & *Kajakfärd*

INNEHÅLLER BRUNNSVIKSBLADET 1-2002 OCH KAJAKFÄRD NORDEN NR 16

Premiär

Brunnsvikens kanotklubb och kontaktnätet
Kajakfärd Norden ger ut gemensam tidning

Innehåll

Omslagsfoto:
Thomas Åhlberg/Orust Kajak

BKK:s Klubbinfo	sid 2-7
Vatten	8
Magnus Fischer	9-11
Vinter på Gotland	12-13
Ålands hav	14-15
Först bort...	16-17
Opaddlad sommar	18-19
Kajakmomopol	20
Två pärlor	21
Nytt namn...	22
Kustpaddlare 2001	22
Längst västerut	23
BKK:s möten	24

Jonas Björnerstedt Brunnsvikens kanotklubb

Vad är detta? Brunnsviksbladet har utvecklats mycket den senaste tiden. Från att ha varit ett rent nyhetsblad, har det blivit allt mer artiklar och bilder. När tidningen blir roligare är det fler som läser den, vilket innebär att den dessutom funkar bättre som nyhetsblad. I och med att vi är många i klubben, kostar det inte så mycket att trycka en rejäl tidning. När väl tryckpressarna är igång, är det i princip bara papperskostnad. Portot är också lika stort om det är i färg eller svartvitt.

Många i klubben är med i Kontaktnätet för kajakpaddlare. I deras tidning har det de senaste åren funnits mängder av rolig läsning. Vi har länge funderat på hur vi skulle

kunna sprida detta material inom klubben. Det stora problemet har varit portokostnaderna - att skicka ut en separat tidning skulle bli för dyrt. Då är det bättre att trycka en gemensam tidning med allt det som inte direkt rör klubben, med "Brunnsviksbladet" som en infogad bilaga i tidningen.

Det här är vårt första försök till samkörning. Vi får se hur det skall se ut framöver. Nu var vi otåliga att göra något. Det är fantastiskt med samarbete ibland - särskilt när man kan göra något mycket bättre utan att det kostar mycket mer eller innebär mer arbete!

JONAS BJÖRNERSTEDT
Ordförande BKK

Första isen på viken

God middag, i går låg det ett tunt istäcke på Brunnsan...

Jan Svenonius skickade mejlet till redaktionen den 18 december 2001.

Brunnsvikens kanotklubb

Frescati Hagväg 5, 104 05 Stockholm, tel: 08-15 50 60,
Postgiro: 585 36-4 Bankgiro: 170-9898

Telefonvarare med nyheter, ändringar: 08-15 73 63

Kanotuthyrning: 08-15 50 60, uthyrning@bkk.se

Infoansvarig Britta Johansson, info@bkk.se

Medlemsansvarig Annie Wikenholm, medlem@bkk.se

Redaktör Henrik Matern-Lindewald, blad@bkk.se

Kajakfärd Norden Karin Mentzing, karin.mentzing@swipnet.se

Hemsida: www.bkk.se Forum: www.paddla.nu

Karin Mentzing

Kajakfärd Norden

Vänta nu lite här... Vad är detta?

Ett och annat ögonbryn må nu höjas i förvåning. Vad är Kajakfärd Norden? frågar sig somliga av er. Och vad är Brunnsvikens Kanotklubb? frågar sig somliga andra.

BKK finns i Stockholm, har ett tusental medlemmar, nästan bara kajakfärdspaddlare.

Kajakfärd Norden är ett kontaktnät för just kajakfärdspaddlare i Norden. Vår enda egentliga verksamhet är att ge ut en liten enkel kopierad tidning samt en medlemsförteckning. Den lilla enkla kopierade tidningsankan har nu plötsligt blivit svan!

Vad har hänt?

Efter några turer hit och dit är nu alla inblandade överens om att vi ska göra ett försök till sammanslagning av Kajakfärd Norden och Brunnsviksbladet.

För mig innebär detta några samarbetspartners, betydligt minskad arbets- och ansvarsbörda och en del annat positivt. För dig som medlem i Kajakfärd Norden innebär det i första hand en otroligt mycket finare tidning som dessutom är delvis i färg.

Min förhoppning för framtiden är dels att detta ska inspirera till mer och fler materialbidrag från er läsare, dels att fler klubbar och organisationer runt om i Norden ska vilja hoppa på tåget. Att här ska kunna finnas en god blandning av både information, inspiration och förströelse för kajakfärdspaddlare i hela Norden. Tidningen kunde bli ett forum för kajakfärdspaddlare och ingå i medlemsavgiften för olika klubbar och organisationer som här kan sprida allmänintressant information om sina aktiviteter blandat med intressanta artiklar om allt mellan himmel och hav. Man ska naturligtvis också kunna prenumerera som privatperson.

Tidningens framtida namn kan vi gemensamt bestämma om när vi ser hur det går med eventuella påhoppare.

FOTO: T. HJOMAS ÅHLBERG/ÖRUST KAJAK

Så låt dig nu inspireras av denna tidning och sätt dig ner och SKRIV! Om något bra eller dåligt du upptäckt eller som hänt dig när du paddlat, och som kan vara värdefullt för oss andra att känna till. Om träffar eller liknande som är på gång, om något speciellt ni gjort i klubben som kan vara bra tips för fler, om någon speciell plats du varit och paddlat på som är värd en närmare beskrivning, om någon skojig tanke som slog dig och som kan bli ett fint kåseri att fundera över eller att ha med som högläsning till paddelkompisarna, eller om någon kajakbok du läst och vill berätta om, eller...ja, skriv!

Skicka textmaterial, – men (OBS!) **inte** bildmaterial – till karin.mentzing@swipnet.se men tala om ifall du har bildmaterial, så får du direktiv om vart det ska skickas.

För dig som vill fortsätta att vara medlem i Kajakfärd Norden och få hem denna tidning under 2002 är det dags att betala ny medlemsavgift.

Jag har ännu inga begrepp om hur ekonomin kommer att se ut framöver, men vi provar att fortsätta som förut med: 100 svenska kronor på P.G. 100 28 52-0 "Kontakt nät" för svenska medlemmar men för er från andra länder samma summa kontant eller motsvarande i annan valuta till:

KONTAKTNÄTET
c/o Karin Mentzing
Ålberga Gård
610 50 Jönåker

Ny styrelse

Brunnsvikens kanotklubbs nya styrelse har tillträtt efter årsmötet i november. Styrelsen har delat upp arbetet i nedanstående ansvarsområden:

Ordförande: Jonas

Björnerstedt

Sekreterare: Susanne

Hoffmann

Ekonomiansvarig:

Jan Svenonius

Uthyrning: Jan Svenonius

Fastighet: Tord Ekberg

Instruktörsgrupp:

Ragnhild Klingberg

Information:

Britta Johansson

Arbetsdags- och

mötesgruppsansvarig:

Helene Varenius

Sjukvård i vildmark

Crossing Latitudes genom WMI-NOLS kommer att hålla kurser i vildmarks-sjukvård i Sverige 2002.

1-3 juni (ort ej bestämt)

7-9 juni (Stockholm)

14-16 juni (Göteborg)

Kurspris: 2 500:- (utan kost och logi)

För komplett info om kursinnehåll, samt om kurser i andra länder (troligen Norge), kontakta Lena Conlan (som är svensk) på info@crossinglatitudes.com eller läs på deras hemsida www.crossinglatitudes.com

Arctic Sea Kayak Race

En vecka av paddling i vackra Vesterålen norr om Lofoten. Havskajakkurs eller turpaddling eller tävling, välj vad som passar dig. Information om tid, priser och anmälan på: www.askr.no

Inbjudan till BKK:s fototävling 13 februari

BKK's årliga fototävling genomförs på månads-mötet 13 februari 2002 kl 19.00 i klubbhuset.

Arrangörer är Ulf Hjort och Eeva Pullinen. I år införs ytterligare ett par förändringar i foto-tävlingen. Syftet är att förenkla och förbättra tävlingens genomförande.

Generella regler

Klubbmedlemmar får ställa upp med MAX 10 bilder per person, valfritt fördelade på klass 1-3.

Deltagande bilder behöver inte vara tagna under år 2001, men får ej tidigare ha vunnit pris i någon av klasserna i BKK's fototävling (gäller ej utlottade priser). Bilderna ska vara tagna under en kajaktur eller ha annan anknytning till kajakpaddling. Segrarbilderna utses genom slutan omröstning på papperslappar. Alla närvarande medlemmar får delta i omröstningen och rösta på vilka bilder de vill.

Regler klass 1

Diabilder med kajak i vattnet.

Deltagande diabilder visas på bildduken i gymnastiksalen.

Bilderna visas först några gånger i relativt snabbt tempo och tilldelas startnummer.

Kvalificeringsomgång 1

De närvarande medlemmarna röstar vidare ett valfritt antal bilder (startnr.) men utan poängsättn. Ett lämpligt antal bilder som fått flest poäng går vidare till omgång 2.

(Antalet anpassas efter totalt antal deltagande bilder och utfallet).

Kvalificeringsomgång 2

De närvarande medlemmarna röstar vidare 5 bilder (startnr.) men utan poängsättning. Ett lämpligt antal bilder som fått flest poäng går vidare till finalomgång.

Finalomgång

De närvarande medlemmarna skriver ned poängsiffrorna 3 till den bild de tycker är bäst 2 till tvåan och 1 till trean. Segrare blir den bild som fått flest poäng.

Regler klass 2

Diabilder vars motiv har anknytning till kajakpaddling men där kajak ej kan synas i vattnet, i övrigt lika regler som i klass 1. Klass 1 och 2 är ihopbakade till tillsynes en tävling med klass 1 bilderna först och klass 2 bilderna sist ända till finalomgången av (rationaliserings skull).

Därefter måste finalerna köras separat för att undvika att klass 2 bilder blir helt utan poäng.

Om bilder utan kajak i vattnet ej kan få hävda sig på sina egna villkor, om allt måste handla enbart om att paddla kajak i detta underbara paradiset då tycker vi att något inte står rätt till.

Att ta sig ut dit ut på detta fina vis är ju extremt trevligt om man också kan göra andra intressanta saker.

Regler klass 3

Deltagande pappersbilder får MAX vara i "normalformat" d.v.s. 10*15 cm. Bilderna monteras på

väggen i lämpligt rum och förses med startnummer.

Pristagarna utses genom slutan omröstning. De närvarande medlemmarna skriver ned poängsiffrorna 3 till den bild de tycker är bäst, 2 till tvåan och 1 till trean.

Omröstningen i klass 3 sker i en omgång och segrare blir den bild som fått flest poäng.

Tavelbild

Efter att segrarbilderna i klass 1-3 är utsedda väljs bland dessa (genom enkel handuppräckning) vilken bild som ska bli tavla.

Priser

Priserna i klass 1-3 består av presentkort i en fotobutik på 600:- till ettan, 400:- till tvåan och 200:- till trean. Ytterligare hederspriser (7 stycken presentkort på 100:- styck) blir vi sponsrade med, av samma sponsor som förra året nämligen expert Storköp vid Fridhemsplan som hedersamt bidrog med förtämliga hela sju stycken presentkort på 100 kronor styck.

Publicering

OBS! Alla de pristagande bilderna i fototävlingen avses publiceras i Brunnsviksbladet och/eller på BKK's hemsida. Medlemmar som ställer upp i fototävlingen skall därför vara beredda. att direkt efter tävlingen låna ut bilderna till styrelsen för detta ändamål.

ULF HJORT OCH
EEVA PULLINEN
08-37 64 40

Paddla i fruset vatten är spännande

När det här skrivs snöar det utanför mitt fönster, gatorna är oplogade efter snökaoset under senare delen av december.

Ett väder som är till förtret för somliga men underbart för andra. Jag tänker då på alla som tycker om, och kan utnyttja den fantastiska naturen vi har runt Stockholm. Man ser många som kommer hasande på skidor även i Stockholms innerstad. Och barnen har roligt i sina källbackar.

Ett tag gick det att åka skridskor, även om isarna var lite tunna. Att åka skridskor är ju ett snabbt sätt att förflytta sig på vatten, man kan ju passa på då att spana in lämpliga paddelområden och övernattningsställen. Man hinner spana in ett mycket stort område under en hel dag.

Dvala

Ledarledda turer ligger ju lite i dvala under vintern även om vi hade en tur i december och en i januari. I detta nummer annonseras inga ledarledda turer ut men ett gott råd är att regelbundet gå in på BKK:s hemsida, det kan komma upp turer under vintern. Att paddla när det finns is är mycket spännande, det kräver dock ett stort kunskaps- och utrustningsmåste utökas för var och en. Isdubbar t.ex. är obligatoriskt. BKK:s hemsida är www.bkk.se.

Under vintern händer mycket. Vi instruktörer försöker förbättra oss med interna kurser och att bara prata ihop oss. Vi har planeringsmöten där vi går igen säsongen som var och den som kommer, allt för att turena ska

bli bättre. Jag kan redan nu berätta att vi kommer med en förändrad turgradering som ska göra det lättare för deltagare att välja rätt grupp. Vi kommer vid turanmälan bli ännu mer frågvisa, detta också för en bättre tur. Vi kommer att lägga in mer undervisning i våra ledarledda turer. Allt för att göra er till bättre paddlare. Vi kanske kommer att kräva mer av er också!

Vad kan deltagarna göra nu för att få en bättre paddelsäsong? Ut och röra på sig, Gå på gym. Överhuvudtaget att använda sin kropp på rätt sätt. Man kan försöka lära sig lite om navigering nu under vintersäsongen, allt blir roligare om man inte bara följer med som ett kolli på en tur.

(Gäller även skridskotur)

Inomhus

Men det man framför allt kan göra är att delta på BKK:s inomhusträning varannan onsdag. Detta är den bästa förberedelse som finns. Man hinner få ut mycket under den timme som träningen är, dagen efter brukar man ha träningsvärk. Men det man får ut är vattenvana, att våga gå runt, att våga befinna sig under vattnet under kontrollerade former. Man vågar sig på en hög stöttning, för man vet att går jag runt så hamnar jag i det underbara varma vattnet.

Man lär sig säkerhet och att det här korrar jag, om man skulle råka ut för det utomhus där vattnet är betydligt kallare.

Inomhus lär man sig räddning på olika sätt, självräddning och kamraträddning. Om och om igen, vattnet är ju varmt.

Jag kan berätta att jag praktiserade stävräddning i slutet av oktober. Vi var ute ett gäng och kom förbi en boj med lina. Limbo ropade någon och lutade sig bakåt på akterdäck och gled elegant under. Limbo sa jag och gled fram, la mig bakåt, kom inte under (säkert högre kajak) och lutad mig samtidigt lite åt sidan och kände bara hur jag gled runt, långsamt som i ultrarapid. Hade jag suttit upp hade jag lätt parerat. Nu låg jag således upp och ner och tänkte. Eskimåsväng, nä, nä, den sitter aldrig då den behövs. Gå ur. Aldrig. Få allting blött. Alltså hänger jag kvar och provar på en stävräddning. Efter ett tag, det känns som lång tid, känner jag fören på en kajak och det är bara att häva sig upp. Jag hade mycket luft kvar så det tog nog inte så lång tid att få upp mig. Överkroppen var ganska blöt men inte underkroppen. Mössan satt kvar. Klädesbyte och fortsatt paddling

Tack Jan för att du räddade mig.

I bassäng hade jag lärt mig att man kan hänga ganska länge under en kajak, luften räcker länge samt lärt mig räddningstekniken. Man lär sig inte detta lika lätt utomhus, man blir räddare.

I april kommer nästa nummer av Brunnsviksbladet och då kommer tidningen att var full med vårens ledarledda turer. Med hopp om en fin vinter för er alla (själv har jag brutit vänster fotled så skridskosäsongen hann inte ens börja) och tänk på att gå in på BKK:s hemsida.

Stig Heumann

736 60 74

e-mail: turer@bkk.se

Bassängträningen bokas på paddla.nu

Träna upp dina färdigheter i kajak vid Eriksdalsbadet i vår följande onsdagar : 9/1, (23/1 inställd), 6/2, 20/2, 6/3, 20/3, 3/4 och 17/4. (OBS! endast jämna veckor.) I år 2002 är det för-anmälan

Vi har infört ett system med för-anmälan via internet. Gå in på sajten Paddla.nu, www.paddla.nu/bkk, för att boka in dig på bassängträningen.

Passerkort för att komma in på badet delas ut kl 20.25-20.35 vid receptionen. Kom i tid. De passerkort som delades ut 2001 gäller hela terminen.

Tider:

Med passerkort kl 20.30. Ombyte längst bort i korridoren (föreningar) tag med eget lås eller ta med kläder in i bassängen. Stor stöldrisk. Samling kl 20.45 och uppdelning i grupper. Ta fram kajaker enligt instruktion av ledare.

Kajak i bassäng kl 21.00 - kajak upp ur bassäng kl 22.00 exakt.

Senast 22.30 skall vi vara ute ur badet.

Preliminärt program

Lär dig behärska kajaken, paddel-teknik, räddningsövningar. Allt under betryggande former inomhus i varmt vatten. Lämplig klädsel är baddräkt. Simglasögon eller näsklämma. Bassängträningen är kostnadsfri för BKK:s medlemmar. På plats finns klubbens instruktörer som hjälper dig till rätta. Träningen delas in i grupper på plats i badet enligt nedanstående:

Paket A

Här lär vi oss baskunskaper för att kunna paddla tryggt i kajak.

Gå i och ur kajak från bassängkanten - kapell på och av.

Kapsejsning och gå ur under vatten, stävräddning.

Paddelfattning, rakt fram paddling.

Paket B

Utveckling av A och vi fortsätter att lära oss paddla.

Rakt framåt paddling och bakåt-paddling.

Ytterdrag, sidoförflyttning.

Tömning av kajak och kamraträddning.

Paket C

Utveckling av A o B och vi lär oss mer hur vi skall behärska kajaken. Hög och lågt stöd - grundläggande. Balansövningar.

Paket D

Räddningsövningar och eskimåsväng

Fri Grupp

Vana och bör kunna träna själva dock med instruktörsbevakning.

Bör kunna hjälpa till vid behov i de olika paketen om det uppstår brist på instruktörer

Bassängträningsansvarig: Bengt Tydén, 08-773 45 98, 070-484 74 33,

Du kan läsa om bassängträningen på www.bkk.se/bassang.php

Har du frågor om bassängträningen, mejla till bassangtraning@bkk.se

Nu kostar det att låna kajak

Att vi har kanoter man kan låna är viktigt. Alla kan inte ha egna kanoter av alla olika slag. Man behöver inte ens ha någon kajak - man kan låna för att träna och hyra för längre turer. Skall vi ha en aktiv klubb är det viktigt att låneverksamheten fungerar.

I nuläget funkar det dåligt. De flesta havskajaker har reparationsbe-

hov, många som lånar är dåligt insatta i rutinerna osv. Skall vi fortsätta satsa på låneverksamheten måste den fungera bättre. Som ett första steg beslöt årsmötet om en årlig avgift på 250 kr/år för att låna.

Det viktiga är att vi får några aktiva som hjälper till att få det att fungera. Det borde inte vara så svårt. Det är

populärt att låna kanot, det borde därför finnas många som kan bli aktiva i kanotlånegruppen. Dessutom är det inte så mycket som behövs göras. Det behövs bara att en handfull medlemmar hjälps åt för att låneverksamheten skall fungera bra igen. Den som är aktiv på detta sätt kan "arbeta av" sin låneavgift. STYRELSEN

FOTO: MAGNUS FISCHER

Välkommen till Vintermötet

Vintermötet är ett stormöte om klubbens arbetsgrupper torsdag den 21 februari, kl 19
Obs! mötet är på en torsdag.

Har du funderat på att hjälpa till på något litet sätt? Välkommen till klubbens första vintermöte, som kommer att ägnas åt konkret organisation av vår verksamhet. Våra arbetsgrupper kommer att presentera sig. Vi har för närvarande instruktörsgrupp, informationsgrupp, fastighetsgrupp, månadsmötesgrupp, medlemsgrupp, uthyrningsgrupp och stuggrupp.

Kanotlänan måste fungera bättre (se artikel sid 6). Vi har för närvaran-

de ingen grupp för detta, men vi *måste* få igång en sådan om verksamheten skall fortsätta.

Vill du jobba med något nytt, som t.ex. multisport, finns möjlighet att bilda en ny grupp. Tävling och ungdomsgruppen är en grupp som tyvärr inte fungerar för närvarande. Dessutom finns det mängder av saker att göra inom befintliga grupper. Vill vi t.ex. ha ett fungerande bibliotek, krävs att några tar hand om detta.

Mötet kommer att fokusera på verksamhet snarare än ekonomi eller beslut. Till mötet serveras ett rejält fika.

Det finns varken motioner från medlemmarna eller förslag från styrelsen att behandla på detta möte.

Dagordning

1 Mötet öppnas

Arbetsgrupper, presentation och diskussion

2 Instruktörsgruppen

3 Mötesgruppen

4 Uthyrningsgruppen

5 Infogruppen

6 Fastighetsgruppen

7 Medlemsgruppen

8 Stugguppen

Nya arbetsgrupper?

9 Kanotlån

10 Multisport

Ordning i klubben

11 Klubbhuset

12 Verkstad

13 Mötet avslutas

VÄLKOMNA!

STYRELSEN

Ge nya bladet ett namn!

När vi nu slår ihop Brunnsviksbladet med Kajakfärd Norden måste vi ha ett nytt gemensamt namn på tidningen.

Lämna ditt eget förslag på klubbens hemsida www.bkk.se Klicka på länken som tar dig till ett enkelt formulär där du fyller i ditt förslag och, om du vill, ditt namn och din e-postadress.

Foto: THOMAS ÅBERG/DRUST KAJAK

Kustpaddlare 2001

Danska Röd-vita bandet har haft ett synnerligen båsigt premiärår. Hela västkusten var utsatt för stor surf och det kan handla om många dagars väntan innan det alls går att ta sig ut till havet med en fullastad kajak. Iland kommer man ju alltid på ett eller annat sätt.

Åtta paddlare hade anmält sig, men det var tyvärr bara två som kunde genomföra hela färden. Jag fick följande meddelande från Peter Unold:

Jeg havde fornøjelsen af at overrække to Rød-hvide bånd trofæer til: Lone Sand, 30 år, Sirius, Danmark Ravn Hamberg, 26 år, Vivianne, Danmark

De klarede som de eneste turen i år, efter blot 26 dage. Eftersom de foretog den reglementerede håndspålg-

gelse nøjagtig samtidigt, har jeg lovet at begge navne i fremtiden skal opføres ud fra nummer 1) på listen over fremtidige rød-hvidt bånd vindere.

Den svenska kusten – Blå bandet – genomfördes av fyra paddlare:

50 Leif Andersson, 60, VKV Offshore 54 dagar.

51 Anders Mårdh, 24, VKV Offshore 61 dagar.

52 Christer Tähtinen, 23, Wilderness Epic 61 dagar.

52 Jonny Vesterdahl, 46, VKV Offshore 45 dagar.

Den finska kusten – Blå-vita bandet – blev 2001:s klara vinnare med tretton genomförda paddlingar. N:o 28 och 29, Sven och Laila, är från Sverige, de återstående elva från Finland.. Nummer 23 Jorma har

paddlat sträckan från Torneå till Vederlax, övriga från Vederlax till Torneå.

Nummer, namn, ålder, kajak

17 Paul Kylander, 60, Arctic

18 Onni Liiman, 58, Artisan

19 Jorma Hämäläinen, 39, Mari

20 Hannu Koskinen, 54, Pideraq

21 Esikko Mykkänen, 56, Sirius

22 Pekka Hurme, 55, Avalon Basic

23 Jorma Holmström, 50, Bel Ami

24 Harri Hypen, 36, Artisan 2000

25 Erkki Nieminen, 42, Artisan Millennium

26 Reijo Palosaari, 50, Sea Aslak

27 Pekka Granqvist, 57, Islander

28 Sven Abrahamsson, 34, Vivian

29 Laila Abrahamsson, 30, VKV Elite.

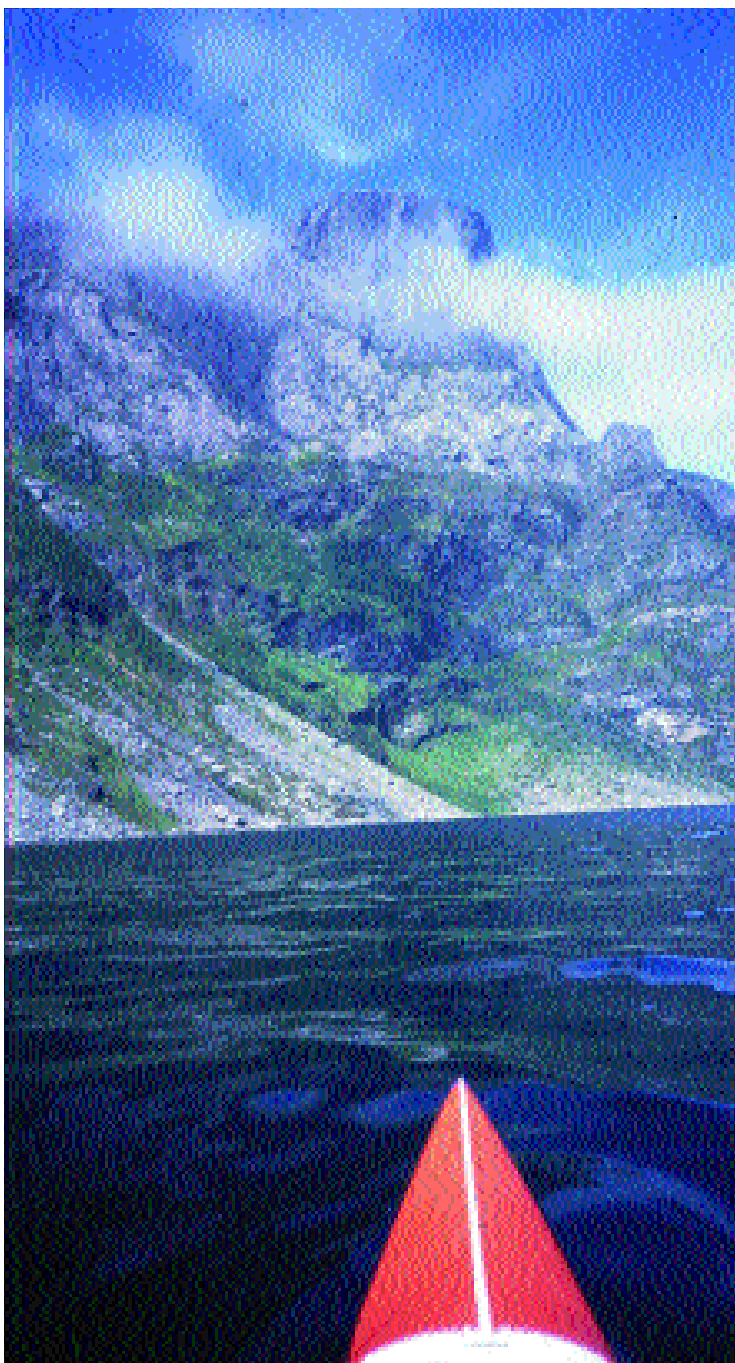
En lång färd

Magnus Fischer gav sig iväg på en kajakfärd som tog honom runt Skandinavien på 204 dagar. I TV2 utsåg man det till Årets bragd när man presenterade sin årskrönika på nyårsdagen. Här berättar Magnus själv om äventyret.

Den 27 oktober återvände jag till Vaxholms Kanotsällskaps brygga efter 204 dagar och 682 mil.

Färden började den sjunde april då jag lämnade Vaxholms kanotklubb utanför Stockholm och paddlade söderut längs den svenska ostkusten. Det blåste väldigt mycket, för det mesta motvind och det regnade nästan varje dag. På nätterna var det ofta minusgrader.

Det hårda vädret fortsatte med få undantag till sydligaste Sverige. Där trevade jag mig fram några dagar i tät dimma. Efter en kort väntan på lugna vindar paddlade jag över till Danmark. Där följde en period med en hel del sol och en del lugna vindar,

Norrut längs den svårpaddlade norska kusten.

FOTO: MAGNUS FISCHER

men det var också kraftiga åskväder och kuling.

På den helt oskyddade danska västkusten blåste det kuling och jag drog därför kajaken norrut till fots med

hjälp av en vagn jag har med mig. Efter 20 mil kom jag till Limfjorden, där paddlade jag österut till Jyllands östkust.

forts. nästa sida

forts. från föregående sida

På den svenska sidan blev det åter motvind och regn. Vid Oslofjorden blev det sol men motvinden blev ännu kraftigare, dagtid nästan alltid kuling. Från och med Haugesund i södra Norge blåste det mer sällan kuling motvind, men nästan alltid motvind och dessutom regn de flesta dagarna under resten av min tid i Norge.

Jag gnetade vidare norrut längs den svårpaddlade norska Atlantkusten. Då vädret tillät satt jag ofta 11–13 timmar i sträck i kajaken.

Det var ofta mycket svårt att bedöma hur förhållandena skulle bli, det är så många faktorer att ta hänsyn till. Bedömningarna är viktiga, att paddla är inte som att cykla: man kan inte stanna och kliva av när man paddlar längs branta klippor och atlantvågor från flera håll kastar kajaken hit o dit. Tidvattenströmmar, enorm havsdyning, kastvindar, fallvindar och uppgrundningar var några faktorer som ofta gjorde livet svårt.

Då jag kom till de allra nordligaste delarna skulle det blåsa storm ute på fiskebankarna i Norra ishavet. Jag paddlade därför inte runt Nordkapp, utan plockade åter fram vagnen och drog min nästan 100 kilo tunga kajak på mycket branta vägar 38 mil över bergen. Via Kirkenes i nordostligaste Norge anlände jag till Enare träsk i Norra Finland. Efter att ha paddlat över den sjön köpte jag en drygt tjugo år gammal oväxlad cykel för 400 kronor som jag använde till att dra kajaken söderut tvärs över de höga åsarna i östra Finland och ned till Saimens sjösystem i söder. Efter att ha paddlat genom Saimen drog jag kajaken till fots ned till östra delen av Finska viken där jag åter sjösatte kajaken i havet och paddlade västerut. Efter att ha lämnat Finlands fastland anlände jag till Åland varifrån jag paddlade över Ålands hav till Stockholms Skärgård.

Det har blåst och regnat oerhört mycket. Kuling har det blåst massor med gånger och vid två tillfällen har det blåst storm. Jag har inte räknat ihop exakt hur många dagar det har regnat ännu, men det är ungefär 90 dagar.

Till fots har jag dragit kajaken 77 mil och med cykeln drog jag kajaken 76 mil. När jag anländer till Vaxholm på lördag har jag paddlat 529 mil, varav drygt 400 mil i motvind (om jag paddlat åt andra hållet hade jag haft mindre motvind men flera andra nackdelar istället).

Jag har under 200 dagar levt exponerad för naturkrafter som inte går att föreställa sig om man lever ett liv inomhus. Jag har för det mesta lyckats göra korrekta bedömningar av väder, andra omständigheter och min egen förmåga. De fysiska påfrestningarna har varit stora, men försumbara jämfört med de psykiska påfrestningarna.

Naturligtvis har jag lärt mig mycket om väder, paddling och friluftsliv, men jag har också lärt mig mycket annat. Bland annat om beslutsfattande och om mentala strategier för att behålla psyket i bra form.

Jag har sett sanslöst mycket vacker natur och jag har sett sälar, uttrar, minkar, tumlare, rävar, renar, havsörnar och en massa andra fåglar (jag har också sett, och känt några miljarder knott, myggor och fästingar).

Jag har inte varit sjuk någon dag (möjligen sjukligt envis). Framöver kommer jag att hålla några föredrag (jag skall bara titta igenom några tusen bilder först...) Jag funderar också på att skriva en bok om min färd och jag har också funderingar på att hålla kurser i lite olika ämnen, men när jag nu kommer hem skall jag börja med att flytta in i min uthyrda lägenhet och få ordning på en massa saker.

MAGNUS FISCHER

Hela dagboken från färdens kan du läsa på

<http://www3.utsidan.se/fischer>

Finns det inget vatten så finns det vagn.

Är det inte Usama... Nej, det är Magnus.

is det vagn.

FOTO: MAGNUS FISCHER

är Magnus.

Enslig lägerplats.

Vinter på Gotland

Min paddelkompis Kalle och jag paddlar ganska regelbundet även på vintern. Vintern är oftast inte så sträng här på Gotland, det är tex ganska sällsynt att det ligger is i någon större omfattning. Den här februaridagen var därför lite av ett undantag.

Det låg ganska tjock is i vikarna och ett par decimeter snö i terrängen. Inför den sedvanliga telefonkontakten på fredagskvällen såg inte väderprognosen så lysande ut; NO 3–7m/s, 5 minusgrader och någon snöby. Det var dock inte tillräckligt för att avhålla oss, vi var dessutom lite nyfikna på att paddla längs iskanten.

Vi lastade Kalles enorma fyrhjulsdrivna jeep och styrde mot badplatsen söder om Klintehamn. Fyrhjulsdrift behövdes verkligen för att komma ned till vattnet. Av med kajakerna, på med torrdräkten, lasta fika, isdubbar, torrt ombyte m m. Sjösättning skedde på eskimåvis: bara sätta sig i kajaken på isen och när man är klar glida i som en säl.

Fingrarna var ganska stela efter allt pillande med kapell och andra detaljer, värmen och rörligheten återkom dock snabbt i de flecefodrade paddelhandskarna.

Väl ute på vattnet kryssade vi mellan ganska tjocka isflak på några kvadratmeter. Man känner sig lite som en eskimå där bland all is.

Det blåste lite mer än vad vi tänkt oss, vindkraftverket i hamnen snurrade oroväckande fort. Lite längre ut stötte vi på nyis. Kajakerna bröt isen utan problem, men paddeln fick man "hugga" ned genom isen varje tag.

– Undrar om kolfiberpaddeln pallar behandlingen? Kalle tittade lite ner-

vöst på sin nya paddel.

Vi styrde norrut förbi vraket av "MS Benguela". Sjön var ganska lugn tack vare att vinden kom från NO men vinden slet lite i det lyfta paddelbladet. Vi passerade genom bälten av drivande is, som skrapar ganska otäckt mot skrovet. Man vinglar till och blir ganska förvånad när man träffar ett isflak istället för vatten i ett paddeltag.

När vi passerar de ödsliga uddarna vid Vivesholm har det börjat snöa, plötsligt och intensivt. På bara ett par minuter har kajakens däck täckts av ett decimetertjockt lager av snö. Stundtals är sikten lika med noll. Kompassen är alldeles täckt av snö och jag konstaterar att den sitter för långt fram för att jag skall nå den och torka bort snön. Kalle har precis konstaterat samma sak och vi skrattar åt att detta blir en ganska "kaxig" erfarenhet att delge de andra i paddelgänget. Det går dock ganska bra att hålla kursen med hjälp av vågornas riktning de stunder som land inte syns alls.

Vi går in till fiskerimuseet vid Kovik för att fixa Kalles fastfrusna skädda, se där, ytterligare en erfarenhet. Sedan går vi ut och rundar skären längs kusten. Dyning rullar in och bryts längs den grunda kusten trots att vinden kommer från motsatt håll. En sådan plötsligt brytande sjö kan lätt kapsejsa en om man inte är på sin vakt.

Vinden och snön kyler den bara huden mellan torrdräktens krage och mössan. Om bara torrdräkten haft en huva! Efter en stund kommer jag på att jag kan använda min neoprenehuva under mössan, varmt och gott (jag förvarar neoprenehuva och neoprenehandskar i fickorna på flytvästen för att användas vid en eventuell kapsejsning).

Vi paddlar vidare mot den lilla

hamnen i Västergarn. Inne i hamnen är vattnet alldeles platt och har konsistensen av "isglassdrink" men det går att ta sig igenom. Vi landstiger vid sjösättningsrampen och tar fram fikapåsarna, gott med lite varmt i sig. Passar också på att tömma blåsan då min torrdräkt saknar "kisslucka" (än så länge). Allt som inte är täckt fylls snabbt med snö i det nu mycket kraftiga snöfallet. Vi hör människor en bit bort men hoppas att dom inte får syn på oss för då kommer dom att idiotförklara oss.

Efter att ha sköljt ned en mugg choklad och med stela fingrar langat in en dyblöt limpmacka så bestämmer vi oss för att vända, vi hade planerat att paddla längre upp längs kusten men i rådande väderlek kändes det här ganska lagom.

Vi sjösatte på eskimåvis ned i isglassen och styrde söderut. När vi kom ut ur hamnen märkte vi direkt att något höll på att hända med vinden. Den hade vridit till väst och ökade för varje minut som gick. Oj, oj det här blir kärtvt, men vi försöker ta oss tillbaka till Klintehamn och bilen. När vi kommit ett par kilometer söderut upptäckte vi att de nu regelbundet brytande vågorna ibland innehöll isflak. Ganska tjocka isflak på ibland flera kvadratmeter. Vad kan hända om kajaken träffas av ett sådant "flygande" isflak? Vad kan hända om det träffar en hand eller någon annan kroppsdel?

Jag gick lite före Kalle ut genom ett område med brytande sjöar. En våg slog av min deckbag och jag fiskade upp den samtidigt som jag parerade för vågor och höll utkik efter isflak. Det var först efter en stund som jag märkte att Kalle inte var bakom mig längre, han hade redan tagit beslutet att avbryta. Jag hade naturligtvis inget att invända mot det beslutet. Efter en ganska nervös vändning i

KAJAKFÄRD KAJAKFÄRD KAJAKFÄRD KAJAKFÄRD KAJAKFÄRD KAJAKFÄRD

FOTO: HANS HÅKANSSON

vågorna följde jag Kalle in mot land.

Väl inne landsteg vi bland isflak och drog upp kajerna på isen vid stranden. Vi drog kajakerna genom snön upp till landsvägen (kajaken fungerar ganska bra som pulka). Vi bestämde oss för att en av oss skulle försöka få lift tillbaka till Klintehamn och hämta bilen. Problemet var bara; var det några bilar ute i det här vädret? Det låg nu 2-3 dm snö på vägen och sikten var lika med noll i snöbyarna.

Efter en stund kom i alla fall en dekaltrimmad Manta med "motorburen ungdom". Kalle klev ut mitt i vägen, iförd dyblöt paddelmundering, hejdade bilen och frågade om han kunde få lift till Klintehamn. Den kepsprydda killen och den ganska unga tjejen nickade bara skräckslaget - hoppa in sa tjejen och försvann blixtnabbt till baksätet. Under tiden stod jag kvar iförd min neonorange torrdräkt och passade kajakerna. Förbipasserande bilar var bra nära att köra i diket flera gånger när de upptäckte en orange gubbe iförd rånarhuvu och med två kajaker mitt i snöröken!

Efter ett tag dök Kalle upp med sin jeep. Vi lastade kajakerna och kryptörde hemåt. På hemvägen enades vi om att dagens erfarenheter måste del-

ges på ett extra sarkastiskt vis till dem som valde att stanna hemma i värmen.

Utan att vara sarkastisk vill jag gärna delge några av mina erfarenheter för vinterpaddling

Jag använder goretex torrdräkt med fleecunderställ.

På fötterna har jag Chota's "Mukluks" (fleecefodrade paddelstövlar i neoprene med mjuk, tunn, sula). På huvudet har jag en fleecefodrad goretexmössa och över händerna fleecefodrade paddelhandskar (pogies).

Ett neoprenkapell värmer bättre och är inte lika känsligt för nedisning som ett nylonkapell. Tänk på att nedisning kan göra kapellet nästan omöjligt att lossa, prova ofta!

Jag har ett par neoprenehandskar och en neoprenehuva förvarade i framfickorna på flytvästen att användas vid en eventuell kapsejsning.

Ett ombyte med torra kläder finns alltid med i en vattentät påse, jag har också en livbåtssäck (ungefär som en billig sovsäck) för rena nödsituationer. Varm dryck på termos och lämpligt tilltugg är ett måste.

Isdubbar är obligatoriskt vid paddling under vinterförhållanden.

Pannlampa och vitt positionsljus är bra ifall turen skulle ta lite längre tid

än planerat och det hinner bli mörkt.

Vaxa roderlinorna med t ex stearin och smörj skäddans wire med silikon så att de inte fryser.

Tänk på att pump, paddelflottör m.m. kan bli helt oanvändbara på grund av nedisning om du förvarar dem på däck. Jag förvarar mina i sittbrunnen så att de inte fryser ihop till en isklump.

Som sagt; det är bra att ha kompassen så nära att man kan torka av is och snö.

Tänk på att alltid ta loss packluckor när du flyttar kajaken från varmt inomhusklimat och ut i kyla. Är temperaturskillnaderna stora och du paddlar i översköljande vågor, kan kajaken börja suga i sig vatten när luften i packutrymmena krymper.

Det är väldigt lockande att klä sig för den temperatur som råder i luften, men låt dig inte luras; klä dig alltid för vattentemperaturen!

Jag tror det är mycket viktigt att man "provbadar" med sin utrustning mitt i vintern. Prova eskimåsväng/flottör-räddning mitt i smällkalla vintern, med alla grejor, först då får du en realistisk uppfattning om vad du klarar om det skulle bli allvar!

HANS HÅKANSSON
Visby, 0498-278209

Ett återbesök till Ålands hav

Förra sommaren var den regniga. De flesta av våra utflykter fick en fuktig inramning, med ett undantag. En veckotur med paddling i Ålands nordöstra skärgård gav möjlighet till mycket energisamlade i härligt solsken. Dit ville vi igen.

Efter att ha bollat tankarna med paddelvännerna Carina, Tomas och Tomas bestämdes att paddlingen den här gången skulle utsträckas till en tur från Åbo till "svenska kusten någonsans".

Under vintern kom tankarna allt oftare att kretsa kring den kommande paddlingen. I bakhuvudet fanns bilden från mellanstadiets Skolatlas över Norden. Bortsett från tusentals öar skulle vi faktiskt paddla mellan två länder över ett hav. Det ska erkännas att inte bara ut-och-njut-nerven stimulerades, utan visst kittlades också äventyrs-dito lite.

Efter att ha samlat inspiration från stjärnor på paddlingshimlen som Jim Danielsson, Hugh Collins och Svante Lysén gjordes den logistiska planeringen. Våra egna ramar som mycket och god mat, njutfull paddling i solsken, kanske en liten glasspinne?, ha trevligt tillsammans, meditativa solnedgångar och så vidare blandades med den geografiska verkligheten och SMHI:s spådomar. Mat och utrustning planerades noga. Till exempel krävde ju överfarten över

Ålands hav lite annan utrustning än vi normalt använder; radarreflektor, signalhorn, nödraketer och pannlampa för att nämna några saker. PET-flaskor och vattensäckar summa femton liter per Persson förbereddes. Mat är viktigt, alltid, men speciellt ute. Utkastet till menü email bollades några varv, så den extra lingonsylten och rökta korven inte glömdes och hamnade på rätt ställe. Själva turen skissades grovt - minibuss, Amorella, Åbo, nordlig båge till Åland, Ålands östsidan, Lågsjär, Söderarm, Stockholms ytterskärgård - sen skulle väder, vind och lättja få avgöra detaljerna efterhand. Gösta och Angelica blev våra chaufförer och en fullastad minibuss styrdes mot Stadsgårdskajen. Under överfarten, som bland annat innehöll ett smörgåsbord med kåldolmar i gräddsås, kunde vi studera en del fyrar och sjömärken för senare behov.

Amorella måste ha haft medvind, för fem minuter före beräknad ankomsttid styrde Gösta vårt ekipage genom Åbo. När vi klev ur bussen vid Sahnainen, det vill säga vår planerade startplats, möttes vi av härlig solvärme och nästan ingen vind. Gösta som inte deltagit i vår planering häpnade när all packning lades på stranden. "Jag får väl ta med hälften hem", var hans spontana kommentar. Men, men; efter en stunds knåpande låg våra fem kajaker fullastade i vattenbrynet. Innan stävorna vändes mot väster avnjöts Carina-mammas ostpiroger. Farväl till chaufförerna och så iväg.

Bar överkropp och makligt tempo präglade början på vår tur, både för att vänja kroppen vid paddellunken, men också på grund av Medelhavsvädet. Skärgårdshavet har många inbjudande holmar och skär, därav ett flertal raster och små badövningar. Efter ett av doppen, då ett märkligt litet rosa periskop siktats, diskuterade vi länge huruvida det var en ny sorts rysk miniubåt, eller om det bara var Tomas som simmat ryggsim. I solnedgången avnjöts tjälknul, vinbärsgele och Åkesson samtidigt som Tomas filosofiskt sammanfattade dagen i loggboken: "Lyx är att kunna kasta sin nakna lekamen rakt ner i böljan. Utan omsvep eller närmare eftertanke, i jakten på lagom avkylning".

Färden fortsatte i sommarens allra bästa väder och Carina började prata om svalkande regn - något hon bittert skulle få ångra. Men ännu var vi i, eller i varje fall väldigt nära, paradiset. Hundratals små och stora öar, grönt hav och azurblå himmel. Nöjda kröp vi in i våra tält efter ytterligare en dags njutfull paddling.

I ett allt guppigare vatten styrde vi ner mot Lappos lanthandel där Tant Visa bjöd på glass. Stekpannebröd och gravad lax inmundigades i lä för vinden innan vi gav oss i kast med Lappvesi och rejäl sidsjö. Trötta men lyckliga kom vi in i en skyddad och mycket vacker arkipelag nordost om Sottunga. Lagom till middagen fick Carina sitt regn och vi andra chokladpudding nersköljt med lite Lumumba.

Maria sammanfattar fredagen:

KAJAKFÄRD KAJAKFÄRD KAJAKFÄRD KAJAKFÄRD KAJAKFÄRD KAJAKFÄRD

”Sensommardagens vind är hård
vågorna rulla och hoppa
regnmolnen bildar en stålgrå bård
som läcker ner i fruktsoppa(n)
Örnen skriar i högan sky
vinden tar i med en faslig by
Myrorna bits i kajaken
Tomas har myror i baken

Tremannatältet är blött och kallt
Sovsäckar hänga och torka
Regnet och vinden är överallt
Tomas vill till Mallorca
Oboy:en värmer i frusen vom
(Särskilt om man spetsar med rom)
Solen skrämmer bort moln-inen
Lindgren gör en tablå-inen”.

Solen har återvänt och vi paddlar styrkta av morgongröten i lätt medvind ner mot Ålands östsida. I Degerby hittar Mia äppelkaka och nybakta bullar och det blir man ju inte ledsen för. Vi hade studerat färjelederna noga. Tydligt hade inte Silja Europa gjort detsamma, för ute på Ledfjärden åkte vi störtlopp i baksvallet till två tusen japanska turisternas odelade glädje. Vårt sista nattläger innan överfarten på Ålands Hav blir på steniga Långören cirka 15 kilometer sydost om Mariehamn. Med blicken på havets horisont stiger koncentrationen. Alla trimmar kajakerna och tittar i kikaren.

På förmiddagen paddlar vi i lugnt hävande sjö de femton kilometrarna till Lågskär. En promenad i solen och pannkakor ger oss energi för det sista guppet - 25 kilometer - hem till Svedala. ”Då åker vi väl då!” utbrister Carina och så är det. Vår utrustning har kompletterats med Tomas egenhändigt tillverkade radarreflektor kallad ”Pudelsvansen”. En uppfinning som fungerade väl; de lastångare vi mötte tog vida svängar runt oss innan de återtog sin kurs. Paddeltag efter paddeltag tog vi oss närmare hemåt. Underhållningen bestod av att höra Lindgren sjunga om en fattig bonnadträng samt diskus-

sionerna med sälarna vid Flötjans fyr. I allt guppigare sjö upplevde vi måktigheten av att i kajak ha vatten horisonten runt. Så småningom avtecknade sej Söderarms fyr mot horisonten, vilket blev en välkommen omväxling i blickfånget. En timme senare fick fyren en ö under sej och några skär till vänster. I allt större vågor och tilltagande mörker protesterade ryggen livligt mot ytterligare ansträngning, och kissnödheten tilltog lavinartat. I fyrens vita sektorljus nådde vi vid midnatt äntligen Tyvskär och Sverige. Vi hade paddlat över Ålands Hav! Huttrande skyndade vi oss att byta till torra kläder i blåsten - utom Lindgren som glatt tog ett bad. Vi intog stönande ryggläge i det fladdrande tältet, där vi somnade som klubbade kölsvin.

Likheterna mellan fjäll och hav är flera - oändligheten, kraften, skönheten. En annan är vindens smattrande i tältduken, nu i form av en kuling på 14-15 meter/sekund. När vi stela sökte oss ur tälten vräkte fräsande vågor in mot klipporna - ett mäktigt scenario. Redan efter fruktgöten förstod vi att havet inte skulle tillåta någon paddling idag. Kajakvård, bokläsning, kortspel fyllde dagen. Kortare promenader med mäktiga vågor i blickfånget var ett avbrott i

förströelserna.

Kryssningen genom Stockholms ytterskärgård inleddes med låga mörka moln som jagade oss. Snart vräkte (Carina!) regnet ner, och gjorde den annars så vackra skärgården grå. Lunchen, bestående av nybakta lefsor med vita bönor, kunde dock avnjutas i uppehållsväder. Under eftermiddagen surfade vi i meterhög medvågorna in i Ångskärs skärgård, där vi slog upp vårt nattläger. Samtidigt som vinden ökade än mer på andra sidan ön beskådade vi Löfgrens minnesvärda 331 poäng i Yatzy medan vi smälte pytt och stekta ägg. Ytterligare en blåsig dag med vågor som dolde oss för varandra förde oss till Möjas trygga skärgård.

Sista dagen återvände solen och värmen. Båtar, människor och enorma sommarstugor utgjorde för oss ovana inslag i topografien. Långsamt paddlade vi söderut mot Ingarö, ingen av oss ville riktigt att vi skulle vara framme. Vid en sjöbastu diskuterade vi länge vår tur med två nyfikna äldre gentlemän - det var inte utan att de var lite avundsjuka.

Vi rundade Grummetvattsåpaön och slog till sist stävarna i slutmålet - Björkviks brygga. Där mötte vännerna Calle, Åsa och Pierre för att skjutsa oss tillbaka till vardagen.

MICKÉ WALLSTRÖM

Först bort sedan hem

Långt borta skymtar rödlätta klippor. De dallrar i det bleka ljustet. På sjökortet är de nära och ändå avlägset borta. Det stålgrå vattnet klyvs och lägger sig som två mjuka blad åt sidan. Sjunker ner och försvinner. Blir åter ett med havet och spårlöst försvinner sekvensen. Enstaka ljud når fram. Förflyttade och förvrängda från ursprungskällan. De noteras medan de passerar mig.

Jag andas med jämna tag. Hjärtat slår en markerad puls. Blodet rusar i min kropp. Fladdrande tankar gör sig påminda. De får följa med. Långt ut på havet.

Ett ständigt experiment. En tanke. En vilja att lösas upp. Samtidigt att bli ett. Med något annat. Det kommer tillbaka. Som en följeslagare utan egentligt mål. Kanske mer en önskan?

Solen lyser fortfarande blekt. Ingen vind. Under mig en annan värld. Med ett förvrängt perspektiv. Ibland är den skrämmande. Där vattnet möter klippan blir den först tydlig. Förståelig. Snäckor och tång som klänger sig fast. På kanten mellan det kända och det mörka. Gränsen mellan det medvetna och undermedvetna häver sig som en dyning. Långsamt upp och sedan ner. För en liten stund avslöjas nya lager. Som sedan sjunker undan för att åter täckas. Det sker nästan ljudlöst.

Gå inte emot. Stanna upp. Vänta. Och sedan gå. Gå med.

Blankt och oljigt vilar havet som ett balgol. Några få grynnor ligger som döda kroppar. Ingen bröstorg

som häver sig. Inget vilt frustande där fradgan sprutar ohämmat. Stilla. Ett grund växer upp underifrån. Passerar. Och stupar brant ner i ett oändligt svalg. Svindel. Balansen upphör för ett ögonblick. Jag faller. Inåt. Parerar mot jämvikt. Mitt inre.

Utifrån. Jag ser min egen rygg. Framåt. Framåt. I ljudlös rörelse bortåt. Trots. Ett mål i sikte.

Svarta blanka ögon betraktar mig. Jag ser tillbaka. Stilla. Jag vill att det ska vara stilla. Vem betraktar vem? Är jag en inkräktare eller är jag en vän? Jag blinkar. Tillräckligt långsamt för att bara se tre tunna vandrande cirklar på en tom yta. En svart måltavla för spårlösa.

Varje paddeltag är inte det andra likt. Fastän monotonin borde skapa det. Det lär vara eftersträvsvärt. En perfektion, en jämvikt borde vara att upptäcka skillnaden. Och vara nöjd. De sista metrarna glider jag fram. Ett lätt styrtag och jag ligger jäms med den rödrosa klippan. Handen känner på den släta, kyliga sidan. Slipad av ett oändligt antal vågor. Så många att det för ett slag svindlar för mina ögon. Tanken blir för stor. Jag lägger örat till för att lyssna. Kan det finnas ljud lagrat från begynnelsen, tänker jag. Ett svagt eko från "The Big Bang"? En skälkning som minnet av en födelse?

Blicken vänds utåt och fångar upp en mås rörelse. En av Jonathan Livingstone's yngre bröder. En som måste, eller vill öva. En som uppskattar att flyga. Och att bli bättre. Snabbare. Ekvilibrist. Som avstår från att äta.

Som halvt slår ihjäl sig mot vattenytan för att uppnå hastighetsrekord. Att älska sin talang, eller älska sin naturliga förmåga?

Norra Syster, ett mål och en landningsplats. Jag försöker låta bli att skynda mig. Ett steg, en sak, en tanke i taget. Inte mer. Fast svårt. Simultankapacitet är inget att sträva efter. Inte på Norra Syster.

Det tar ingen stund att gå runt den lilla ön. Ett par meter över havet och perspektivet är ett annat. Från fisk till fågel. Ett liv till ett annat. Det blir annorlunda. Vill jag det? Eller bryr jag mig? Jag stannar helt enkelt inte upp. Det rullar på. Nu tänker jag på det. Nu gör jag ett medvetet val. Jag stannar upp. Vinden krusar vattnet. Solglitter. Jag kisar. Doft av solbränd mark. En tolvåring springer på bara fötter genom mitt minne. En sommar för länge sedan. Flata klippor. Nyfångad vitling. Ett ljus jag aldrig sett tidigare. Gytter av hus som bara leder runt, runt. Förundran och lycka över något oväntat. Att upptäcka och upptäckas.

FOTO: BENGT TYDÉN

I dimensioner förflyttar jag mig. Tidslager som ligger likt filter på varandra. Olika mönster, olika tjocklek. Ibland så tunga att de nästan kväver mig.

Varje sak har sin funktion. Ibland två. Mest är det fantasin som sätter hinder. Och ens moral eller etiska tänkande. Ett tillagningskärl kan även vara tallriken eller skålen. Men ibland smakar maten bättre på en riktig tallrik. Måltiden görs till en viktigare händelse. Inte bara energiintag. Jag låter mina sinnen vara med. Ett med maten. Förstärka ett ögonblick. Klippan blir till ett bord. Havet min bordskamrat.

Norra Syster, mest en klippa. Dolt finns en liten ravin som samlar upp det regn som faller. Lite jord kommer med, Gud vet från var. Små ynka växter som genom tusentals år blivit till jord. Tillräckligt för en gräsfläck. Ett tält får plats. För en natt ett hem. En liten borg, väl försanskad. Gömd undan andras blickar. Det kan göras till ett paradiset. Denna dag när havet är stilla. Smeksamt. Måleriskt. Förförande och vaggande in drömsk värld.

Jag kan säga: "Mitt paradiset". Jag smakar på orden. Tanken får lägga mig. Jag låter bilden av ett våldsamt hav rulla in. Vart tar paradiset vägen? Är det platsen eller stunden? Är det slumpen av ett ögonblick? Jag nöjer mig med tanken. Svaret är inte nödvändigt. Det får inte plats på denna gräsplätt. Bara ett tält som tränger allt åt sidan. Det tunna tyget håller det mesta borta. En yttre ringmur som försiktigt skyddar själens vila. En illusion som räcker tillräckligt länge.

Natten räknas som lång, men på sommaren är den endast några timmar. Gryningen kommer tidigt. Runt midsommar alltför tidigt. Min själ vill möta den. Kroppen säger nej. Det fysiska behovet tar överhand. Jag vänder mig om. Besvikelsen finns där några timmar senare. Solen står redan högt. Den magiska stunden är redan borta. Tanken får möta känslan av förlust. Medan solen värmer mitt ansikte upplöses den lilla sorgen. Den behövde bara lite tid.

Varje doft är starkare. Tydligare.

Även den minsta växten får en rimlig chans att sprida sin doft. Den bjuds ut och jag kan ta för mig. Här finns det en rättvisa. Där borta Staden med allt det artificiella som förödmjukar växtligheten. Det liv som spirar och evolutionen mödosamt byggt upp. Att ana en mening. Bara för en stund.

Farväl eller på återseende. Jag låter strömmen föra mig ut ur viken. Kontrar och låter kajaken långsamt vända sidan till. Mina ögon letar sig mot Norra Syster. En plats som många andra. Ändå känns det viktigt att låta tanken stanna upp ett slag. Väntan. Att gemensamt släppa taget. Balans. Nästa andetag vänder sig ut mot havet. Avfärden är lugn. Ljuset strömmar mot mig.

Först bort och sedan hem. Hemåt i ett långsamt tempo. I en rörelse av stillsam balans. Ett med yttre element. Och delvis inre. En plats, en tid, en rörelse som helar och fogar samman. Det trötta med det splittrade. Det sorgsna med längtan. Det kluvna med det utsagda.

TOMAS MJÖRNHEDEN

Elegi över en opaddlad sommar

Nångång i våras tänkte jag att den här sommaren skulle jag paddla så mycket det bara gick. Förra sommaren var ju som den var, regn, blåst och bara lite varm. Inte blev det så mycket paddlat då.

Dottern kom hem en gång i våras och sa att hon ville planera en kajakutflykt med övernattnings tillsammans med en kompis och en vuxen som ett projekt för MVG i idrott. Klart att jag ställer upp och följer med då.

Runn ligger här alldeles utanför huset nästan. En lagom runtoppaddling en helg.

Fina sommarkvällar kan man ta en paddeltur i sakta mak in till Slussvakten, dricka en pilsner eller ta en glass och sen paddla hem.

Sonens studentlägenhet i Lysekil skulle vi ha kvar över sommaren och där finns det ju många ställen att paddla på.

Det finns även många andra ställen inom räckhåll från Falun. Falu Kanotklubb har och har haft kurser för ungdomar i forspaddling och där kunde jag ha hjälpt till. Kajakfolket runt Runn har haft många utflykter med trevligt sällskap och Runndagarna är en populär tillställning där allt som har med vattenaktiviteter platsar.

Så nog skulle det gå att fylla en sommar med mycket paddling, trodde jag.

– Inte vet jag om det var Murphy eller nån annan som blev avis på dessa mina planer. Kanske var det

Newton, han som uppfann tyngdlagen, som såg till att jag fick bära alldeles för tungt, för långt och för länge en dag i maj. Kanske var det så att jag under en tid hade förbrukat mina krafter och inte hade så stora marginaler just den dan. Hur som helst så grundlade jag ett diskbräck där och då.

De påföljande dagarna hade jag ont men det blev bättre och gick att hantera. Det blev så bra att jag och sonen kunde få tre fantastiska dagar på vattnet i Lysekil.

Sen, i början av juni satte det igång på allvar.

Diskbräck har en inkubationstid på en till tre veckor. Ischiasnerven började göra sig påmind. Inte så där småmolande ner mot skinkan och låret, nädå, hela benet ända ner i tårna och en inferniskt smärta. En natt efter en förmodligen dålig film på TV tog jag mig upp på golvet från sängen, blev ståendes mitt på golvet precis utom räckhåll för nånting. Det gjorde så ont så jag stog och grinade. För att inte ramla omkull sjönk jag ihop som en hålstucken ballong och med ålning medelst hasning kunde jag ta mig till toaletten och klättra upp med hjälp av en käpp.

På morgonen efter en i stort sett sömnlös natt blev det akuten. Där pumpade dom i mig smärtstillande medel, röntgade och konstaterade diskbräck. Därmed också domen. Ligga, stå och gå. Absolut inte sitta. På nåder sitta på muggen. Inte lyfta eller bära. Inte nysa, hosta eller stänka. Smärtstillande medicin, triangelmärkt plus paracetamol. Maxdos. Dvs avtrubbad och helnykter.

Paracetamol och alkohol ger grava leverskador.

Dessutom ger diskbräck ibland störningar i nervfunktioner som rör tarm och blåsa. Pillren ger trög mage och torkar ut slemhinnor. Diskbräcket stör nerver så känslan minskar. Man får på nåder sitta och ska helst inte stänka eller pressa.

Det gör så ont att den smärtstillande medicinen blir genomskinlig. Man har problem.

Katrinplommon och fikon hjälper en del, åtminstone så man överlever men man får en liten aning om hur det känns för kvinnor att föda.

Nu har jag också fått prova på hur det känns för dom som har prostatabesvär. Det är inte roligt.

När jag i slutet av sjuttioalet började sportdyka fick jag lära mig en del om kroppen och dess funktioner i särskilda situationer. När man blir kall dras blod och kroppsvätska in mot själva kroppen. De yttre extremiteterna kan kroppen avvara, förutom huvudet förstås. Det blir ett vätskeöverskott och njurarna kör hårt. Dessutom är det en stresssituation, kroppen producerar adrenalin, adrenalin är vätskedrivande, m.a.o. njurarna kör ännu hårdare och man blir snabbt kissnödig.

Ligger man då nere i vattnet, med våtdräkt, apparat, blybälte, dykkompis mm är det inte så tilltalande eller realistiskt att simma iland, klättra upp, skala av alla prylar, kränga av sig dräkten och utsätta sig för kallblåst och snöglopp. Man har kissat på sig för länge sen. Det är just det, kissa i byxorna lärde man sig av med för många år sen. I ovan nämnda situation måste alla dessa spärrar kopplas

FOTO: KARIN MENTZIN

bort så att man kan släppa till och kissa i byxorna. Märk väl att man ska ha våtdräkt. Torrdräktsdykarna vet jag inte hur dom gör men dom har väl sina knep.

Den här förmågan var väldigt bra att ta till och jag lider med dem som drabbats av prostatabesvär.

Sjukgymnastik blev jag också ordinerad. Jag fick komma till en mycket kompetent sjukgymnast som visste mer om ryggar än ortopedlärarna. Sträckbänk medelst autotraktion. En övning som var mycket bra, det kändes faktiskt att det gjorde nytta, kroppen signalerade. Jag fick ett mycket enkelt men väldigt gott råd av sjukgymnasten - "lyssna på kroppen - den talar om vad som är bra och hur länge det är bra".

Under de här månaderna av ligga, stå och gå, har jag lyssnat på kroppen och faktiskt lärt mig mycket mer om hur jag och min kropp fungerar. Det är ju lätt att förledas och tro att man klarar vad som helst. Yngre människor, speciellt ynglingar, är ju odödliga, det ligger i människans natur att tro det. Dessvärre är det inte så, resurserna är inte oändliga.

Den 20 augusti provade jag att sitta i kajaken och fann att jag skulle nog klara en liten kort paddeltur så jag

drog åstad. Det var varmt och soligt, en svag vind som lagom krusade vattnet och det var härligt att komma ut på vattnet. Att efter drygt två månader av utmärkt paddelväder och längtan, få sitta i kajaken var nästan som en orgasm. Det blev inte så lång tur, jag lyssnade hela tiden på kroppen och gick iland innan den började säga att det var nog. Inte vill jag riskera två månader till på det torra för en liten stunds övertramp.

I fortsättningen får jag vara väldigt försiktig med att lyfta och bära. Den tillkämpade sittkvoten får fördelas på ett vettigt sätt.

Om jag tänker efter så har jag genom åren sett många av- och pålastningar, iläggningar och upptagningar av kajaker och andra båtar. I detta diskbråcksperspektiv ter sig ju många situationer mycket utmanande. En del lyft är helt förödande i längden.

Det kanske är så att vi paddlare borde börja tänka oss för lite mer hur vi utnyttjar den stackars kroppen.

Är det nån som har ideer och förslag om detta så kanske det här kan vara ett medium att ta upp såna saker i. Jag har gjort mig en liten vagn att sätta under fören på kajaken så att jag inte ska behöva bära den. Vagnen går

lätt ner i en packlucka eller i sittbrunnen. Den går att med viss övertalning köra i grov sand.

Till min gamla tvåmanskajak som väger bortåt 40kg, hon har lagt på sig den gamla damen, har jag för att lasta på biltaket en röststump till takracket så att jag kan väga upp henne.

Ett löst greppriktigt handtag som går att använda till lite vad som helst är ganska lätt att tälja till.

Så småningom ska jag lägga ut dessa tips på www.kayaker.se så att fler kan ta del av lösningarna.

Om Du har egna ideer och lösningar så dela gärna med dig.

Det råd jag fick av min sjukgymnast tål att upprepas: Lyssna på kroppen! Känn efter!

Om man gör det så kanske man kan få hålla på och paddla ett tag till utan alltför stora besvär.

Här i Falun finns en äldre herre, Arne Stålberg, han är en bit över åttio men paddlar fortfarande en Struer Joker i stort sett dagligen. Den kajaken törs jag knappt sätta mig i. Han har skött om sig och kan således njuta av paddlingen fortfarande.

Om kroppen tillåter det ska jag ut på vattnet om en stund, ska bara lyssna lite....

RICHARD KOHLSTRÖM

Tillverka ditt eget Kajakmonopol

Långfärdspaddlarna, en sektion av Segelklubben Kaparna i Kalmar, träffas varje onsdag året runt. På sommaren paddlar vi naturligtvis och på lördagarna erbjuder vi den intresserade allmänheten gratis pröva-på-paddling. Under vinterhalvårets onsdagar dricker vi kaffe, umgås, och bildar oss i olika ämnen.

I början av detta år fick vi besök av Bengt Hansson, som visade bilder och talade om sin paddling runt Östersjön, Finska Viken, och Bottenviken. Kurt Hultgren från Oskarshamns Kanotklubb har visat videofilm från sin paddling i Alaska förra året; Maja och Sven Knutson har visat bilder från våra egna paddelvatten, och Håkan Hultberg, meteorolog på SMHI i Norrköping, har visat bilder och talat om tragedin vid Parteobservatoriet då Manne Hofling försvann i dåligt väder för nästan hundra år sedan. Åsa Andersson har guidad oss genom en kväll med matlagning vid stormköket. I slutet av mars var det min tur att bidra med en kväll om "kajaksäkerhet".

De flesta paddlare är bekanta med säkerhetsfrågor, i första hand genom bassängräning och genom böcker som, "The Complete Book of Sea Kayaking" av Derek Hutchinson, "Havspaddling" av Mikael Rosén, eller "Långfärdskajak" av Karin Mentzing.

Alla dessa böcker har mycket att komma med. Men att ta upp alla

aspekter av paddling, hav, och säkerhet, kan bli påfrestande både för föredragshållare och publik, tänkte jag.

En dag i februari fick jag plötsligt en idé om hur jag skulle kunna göra säkerhet i kajak både spännande, engagerande, och lättillgänglig. De flesta av oss har väl nån gång spelat Monopol. Deltagarna startar vid Gå och med hjälp av tärningen tar de sig fram över gator, elverk, och fängelser, köper gator av samma färg, bygger hus, och inkasserar 200 kr i skönhetstävling. Allt detta är väl känt av de flesta.

Byt ut "Gå" mot "Paddla". Istället för "Ringvägen", "Narvavägen", eller "Normalmstorg", måste man ta sig fram mellan öar som "Lotsudden", "Skrytskär", "Fyrholmen", och "Sista kobben". När man kommer till "Utfärd", tar man ett utfärdskort som säger, "På utfärd blir en av medlemmarna i din grupp oförmögen att paddla. Du har utrustning för bogsering; hur är den beskaffad och hur använder du den?". Här finns det tillfälle för den som lyft kortet att visa sina kunskaper. När det behövs kan också de övriga deltagarna diskutera spörsmålet.

Spelet handlar alltså inte om att köpa och sälja öar, utan bygger på att man kommer till rutor benämnda, "Utfärd", "Fösta hjälpen", "Chans", och "Fågelskyddsområde", där man lyfter kort med en fråga som man själv, eller de övriga deltagarna, försöker besvara.

Här och var i korthögarna får man upp kort med uppmaningen, "Du blir trött och kommer på efterkälken. Fall tillbaks en position!", eller "Det blåser en behaglig medvind. Det går lätt

att paddla. Flytta fram två rutor!".

För att locka fram egna erfarenheter gjorda under långfärd och i skärgård, finns också kort som uppmanar, "På utfärd har du och dina vänner slagit läger. Vid lägerelden vill du berättat om en incident till sjöss och hur du klarade av den. Berätta om din erfarenhet."

Som de flesta har lagt märke till, finns det ute i skärgårdarna sällan något fängelse. Därför avskaffade jag både "Gå i fängelse" och "I fängelse på besök", och införde "Storm - stå över ett kast" och det populära "Fikarast". Paddlare är fria människor som uppskattar både obrutna horisonter och ett gott Wienerbröd. Likaså bytte jag ut "Fri parkering" mot det mer realistiska "Väderförsämring".

Kajakmonopol kan alltså utformas enligt vars och ens smak, och kan lätt förnyas eller anpassas till nya ämnen genom att man skriver nya kort med aktuella frågeställningar.

Den som lockas av att göra ett Kajakmonopol kan se fram emot några trevliga kvällar med knep och knåp. Först måste man tillverka en spelplan i kartong med de olika öarna, första hjälpen, chans, och så vidare. Sedan väntar uppgiften att förfärdiga spelpjäserna. Självt fick jag god hjälp av Johan Wirsén, snickare i Borgholm, som ritade och tillverkar träkajaker, bl.a. "Husky". I hans verkstad tillverkade Johan och jag sju kajaker på en timme.

Vi ses vid "Sista kobben"!

BJÖRN LINDGREN

Två pärlor

Vi är många paddlare som har besökt Svärds klova under 90-talet. Där har vi gått på kurs, träffat andra paddlare, lugnt ställt bilen och gett oss ut bland öar och skär med våra kajaker.

Vi har återvänt, haft tillgång till toa, dusch, bastu o.s.v. (Svärds klova ligger litet norr om Nyköping, nära Studsvik. För dig som inte vet.)

Så var allt stängt och tillbommat i några år!

Men sedan i somras är Svärds klova öppet igen. Det innebär att vi återigen kan använda denna natursköna plats som utgångspunkt för paddelturer. Vi kan ställa bilen där, förmodligen får vi vara beredda att betala en slant för det. Vi kan nyttja dusch och bastu för en liten peng. Toa är gratis och kommer så förbli. I kiosken kan vi återigen handla smör, bröd, mjölk och ost liksom toapapper, glass, godis och dricka. En del frysvaror finns också.

Regeringsrätten hindrade ABB att sälja Svärds klova på marknaden. Det tackar vi för. Nyköpings kommun köpte anläggningen och har arrenderat ut den till Hans Karlsson på 10 år. Numera heter det Svärds klova skärgårdsby.

Hans Karlsson håller på att renovera stugorna. Han planerar att bygga en ny bastu, den gamla har stått och förfallit. Toa och dusch finns som förut både i anslutning till kiosken och nere på badstranden.

För oss paddlare planerar han att lägga en flytbrygga i närheten av Svärds klova gård. (Där ABB:s förvaltare bodde tidigare). Hans Karlsson tror att det blir en bra plats att lägga i kajaker där. Visst kan vi

FOTO: ERIK SJÖSTEDT

lägga i vid badstranden, men under sommaren, när stranden kan vara full av badare, är det bra att ha ett annat alternativ.

Hans Karlsson planerar också att i ett båthus ordna hyrplatser för privata kajaker och dessutom ha egna kajaker för uthyrning. Han tänker dessutom bygga ytterligare en toa och dusch vid paddelstranden.

Vill du veta mer, ring Hans Karlsson, han svarar gärna på alla handa frågor. Tel 0155/220527 eller mobilen 070/6517354

Näveksvarn. Söder om Nyköping vid Bråvikskusten finns en annan pärla för paddlare, Näveksvarn. Du parkerar din bil gratis vid campingen, där Åke Askelöf är värd. Campingen erbjuder toalett, dusch, kiosk, stugor, tältplatser... Inte långt ifrån finns en Konsumbutik, du kan handla det du glömde hemma, sånt som inte finns i kiosken.

Liksom vid Svärds klova når du här en mycket trevlig paddelskärgård.

Jag bor numera strax söder om Nyköping och ville ta reda på vilka möjligheter det fanns att ha Näveksvarn som bas för paddelturer. Tillsammans med några vänner for vi dit i midsomras, blev mycket vänligt bemötta, fick en bra plats för bilen

och fann en badstrand där vi lätt kunde lägga i våra kajaker.

I dimma paddlade vi tvärs över Bråviken över till ett område där det var tätt mellan öarna. Havet låg blankt och stilla, men väderreporten talade om hård vind på midsommardagen. Vi insåg att vi måste hitta en ö med skydd för den vind rapporten talade om. Vi fann vad vi sökte, stannade två nätter och avnjöt en solig varm midsommardag, helt skyddade för den hårda vinden. Bra tältplats, fina klippor att sitta på, litet skog för naturbehoven o.s.v. Ute på vattnet gick det höga vita gäss.

Tredje dagen hade vinden mojnät, vi paddlade vidare söderut en bit innan vi vände tillbaka och hittade ännu en fin ö att tälta på, närmre Näveksvarn. Sista etappen tillbaka hade vi motvind, mulet men uppehåll. Vi hann lagom i land, åt lunch på stranden, packade ur kajakerna, lastade dem och satte oss i bilen. Då kom regnet.

För mer information, ring Åke Askelöf, tel 0155/50430 eller mobilen 070/7288592. Han och hans familj bor i Näveksvarn från tidig vår till framåt mitten av oktober.

HILD LORENTZI
Svärds klova

Vad ska man göra med allt vatten?

Det beror på var det finns. Inuti kajaken ska man helst inte ha något vatten alls. Så om man nu har fått in vatten ska man se till att få ut det snarast möjligt.

Hur man ska få ut det beror sen i sin tur på under vilka omständigheter det kom in. Håller man på och leker i bassäng eller vid en badplats så är det ju enklast att vända kajaken uppochner och hålla ut vattnet. Eventuellt kan man ha en handhållen pump.

Har man gett sig ut i vatten och förhållanden som man inte klarar av utan kapsejsar, står man inför ett annat problem. Det är klart, en rollning kanske tar en ur situationen, men det kan ju komma in vatten i sittbrunnen ändå.

Om rollen inte fungerar måste man ju ta sig ur kajaken och sen tillbaka. Bara det är ju en ganska tuff uppgift. Att i en sån situation börja konstruera med en pump som upptar båda händerna verkar något vågat. Just det, vågorna, stänger du av dom under tiden du pumpar, vinden och strömmen vrider du väl åt rätt håll samtidigt förstås så att du inte driver in bland klipporna och skären. Paddeln då, vart tog den vägen? Okej, det kanske går att skvätta sig fram med pumpen. Och när du välter nästa gång, rollar du en helt vattenfylld kajak med hjälp av pumpen då?

Allvarligt talat: skulle du släppa paddeln i en halvt vattenfylld kajak i sådana förhållanden där du kapsejsat

i torrt tillstånd och båda händerna om paddeln?

Knappast. Tre alternativ finns dock.

Ett alternativ är en fast monterad handdriven pump. Nog sagt om den.

Nästa alternativ är en manuell fotpump (pediell borde det väl heta?).

En sån borde vara standard i alla nya kajaker. Utprovad så att den går lätt och effektivt att fotha eller lårha. Nackdelen med de fotpumpar jag sett är att dom har en begränsad kapacitet. 8-10 l/min (under perfekta förhållanden!) Om du har fått in 40 liter i sittbrunnen så har du att göra i fem minuter minst innan det är någorlunda lite vatten kvar. Fem minuter kan vara långa ibland. Du har i alla fall en paddel att hålla dig i och för att ta dig till något bättre ställe.

Det tredje alternativet är en elektrisk pump. Usch och fy, helgerån, svära i kyrkan och så kan man inte göra eller ha det.

Jag själv försöker leva efter Björn Thomassons princip att det ska vara så enkelt, billigt och bra som möjligt. När det gäller säkerheten kan jag ge avkall på den principen och till och med dra in elektricitet i en kajak. Än har jag inte hittat den bästa lösningen för en elektrisk dvs batteridriven pump.

Vid en kapsejsning eller efter att ha fått in vatten i kajaken slår jag till en strömbrytare och låter pumpen sköta vattnet så att jag kan sköta kajaken och förpassa mig bort från risken att gå runt en gång till. När pumpen gjort sitt stänger jag av den. Det finns pumpar som klarar 40 l/min.

Enligt uppgift ska den Attwood-pump med inbyggda batterier som Swima har, hålla en säsong vad gäller batterierna. Efter en incident byter man självklart batterier.

Det finns andra dränkbara pumpar som ska gå att använda. Då får man bygga hölje till batterierna eller accen. Kan man bygga höljen till kameror som klarar 100m djup, ska det väl gå att kapsla batterier också.

Varför inte se till att ha den variant av pump som passar ens egna behov av säkerhetsnivå och bekvämlighet.

Det verkar ju dumt att vara så renlärig att säkerheten äventyras.

Självklart ska man ju i första hand se till att inte försätta sig i en sån situation som kräver att pumpar, flottörer, vingar, nödraketer och annat behöver användas.

SeaKayaker brukar ha beskrivningar på hur en del livsfarliga situationer har uppstått och hur de löstes. Tyvärr har en del inte lösts.

Man kan lära sig en hel del av dessa beskrivningar. (bl.a att det tydligen ingår i den amerikanska drömmen att inte använda sunt förnuft och att färdplaner inte går att ändra. Hellre riskera livet, sitt eget och andras, än att backa och söka nödhamn i tid)

Ja ja, dom har andra förhållanden i sina vatten, det vet jag också men det ursäktar inte risktaganden.

Jag har blivit påverkad av funderingarna som finns på:

<http://users.senet.com.au/~pcarter/>

RICHARD KOHLSTRÖM

Allra längst västerut

På Västkusten hade natten till den 24 mars 2000 varit kylig. I Strömstad låg en tunn nyis som en blank och seg hinna i hamnen.

Det var långt före gryningen och utifrån det mörka havet blikade fyran på Halserholmarna och Likholmen.

Jag tvingade fram kajaken genom isen, slog mig ut på öppet vatten och satte västlig kurs. Efter att ha korsat mina tidigare färdstreck fortsatte jag i mörkret åt sydväst diagonalt över Kosterfjorden, gungade i svallet från ett sydgående fartyg och i första gryningsljus nådde jag Yttre Ursholmen.

När jag nogsamt rundat ön för att få den därstädes mäktiga fyren till min samling som nummer 1.053, lät jag kajaken ligga bi i fullkomligt lä mellan Yttre och Inre Ursholmen. Det var dags att ännu en gång avnjuta en av dessa magiska stunder då jag varmt och bekvämt sittande i kajaken

intog frukost medan en ny dag allt tydligare randades.

Dagsljuset avslöjade en mängd skär och småöar. Jag sökte mig norrut och efter en dryg timmas paddling gick jag genom sundet mellan Syd- och Nord-Koster, varefter jag i öppet hav vred kursen mot nordväst. Här ute var sjön större, men från vågtopparna skymtade snart skäret Stora Drammen - Sveriges västligaste punkt. Ejdergudingar auade och sälar plumsade ned i vattnet när jag i ett motsolsvarv rundade de ensliga klippställarna. En smal skåra, som ett vattenfyllt dike, löpte genom hållarna. Den var just tillräckligt bred för att vid lugnt väder och högvatten ge fri passage åt en paddlare.

Som alltid, tycker jag, känns det tryggt och skönt att vända kajaken mot fastlandet, i detta fall beläget cirka tio kilometer österut. Nästan rakt i kurs låg de två små klippöarna Klövningarna. På den östra står en oansenligare fyr än den på

Ursholmen, icke förty blev den nummer 1.055. Mellan klipporna var det nästan vindstilla, men då och då drev inletande vindlar kajaken från ena sidan av det lilla sundet till den andra medan jag drack kaffe och åt smörgås ombord.

Långt i nordost vidgades ett gap in mot Säckan och bortomliggande Singelfjorden. På fastlandssidan stod bergsmassiven som en väldig mur mot havet ända till Svinesund, en välbekant syn för HBB-paddlare under första dagen på en Sverigepaddling.

Vid återkomsten till Strömstad var hamnen nu isfri. Staden hade sedan länge vaknat och var full av liv. Bilfärjan från norska Sandefjord och passkatamaranen från Koster var båda på ingående. Varsamt drog jag upp min egen farkost och vände blicken mot det hav jag nyss lämnat. Vinden knuffade vågor mot klipporna och vid de yttre skären lyste bränningar som vita lampor.

JIM DANIELSSON

Avsändare: Brunnsvikens Kanotklubb, Frescati Hagväg 5, 104 05 STOCKHOLM

BKK:s möten

13 februari

Årets bild

Den årliga fototävlingen. Läs mer på sidan 4.

21 februari

Vintermöte

Stormöte om klubbens arbetsgrupper. **OBS! En torsdag.** Läs mer på sidan 7.

13 mars

Mat i kajak

Britta och Roland Johansson avslöjar sina hemligaste och bästa recept.

10 april

Paddling i Medelhavet

Erika Södersten berättar om sina paddelresor med UCPA.

15 maj

Vad händer med våra växter och djur?

Lena Gustasson berättar och visar bilder.

12 juni

Paddling bland isflak och isbjörn

Dan Brylde och Anders Malmström berättar om paddling i Svalbard.

Möten startar 19.00

OBS! Reservation för ändringar. Kolla på www.bkk.se

Glöm
inte att
ta med
fika!

Nästa nummer kommer i april. **Manus** senast den **8 mars** till

bladet@bkk.se

Bilder kan postas till:

Henrik Matern-Lindewald, Robert Almströmsgatan 9 B, 113 36 Stockholm